

žarek dobrote

7/XVII
julij
2019

glasilo slovenske karitas

Karitas

TEMA MESECA

3 ••• Dobro iz vsakega srca

KARITAS V ŽUPNIJI

3 ••• So župnijske Karitas potrebne in kaj naj delajo?

MLADA KARITAS

4 ••• Janez Novljan – naj prostovoljec leta 2018

NA OBISKU

5 ••• Naši prostovoljci Karitas dobresedno živijo,
ko zaznajo stisko, osamljenost

7 ••• Brezje – festival preizkušenih

8 ••• Ne podlegajmo skušnjavi »učinkovizma«

9 ••• Podelitev nagrad literarnega natečaja
»Za odgovoren odnos do alkohola«

10 ••• Svetovni dan molitve žensk 2019 še odmeva

10 ••• Skupnost Srečanje živi

11 ••• Udejanjenje pomoči deložiranim v praksi

CELJE

13 ••• Čas tudi za sebe

KOPER

13 ••• Praznovanje zakonskih jubilejantov v župniji Krkavče

13 ••• Obeta se pestro poletje

LJUBLJANA

14 ••• Romanje Karitas 2019

15 ••• Dan služenja na Vrhnikih

15 ••• Vzemi svoj križ in hodi za menoj

16 ••• Srebrna diagonala Slovenije

MARIBOR

17 ••• Kako smo v Domu Lenart čakali poletje

18 ••• Odmevi iz VDC Čebela

18 ••• Učna pomoč na Nadškofijski karitas Maribor

18 ••• Srečanje botrov in podpornikov programa
Botrstvo in Dobrotnikov NŠKM

19 ••• Obisk EU komisije in MDDSZEM na NŠKM

19 ••• Usposabljanje na delovnem mestu
za osebe z mednarodno zaščito

LETOVANJA

20 ••• Letovanje starejših v Portorožu

21 ••• Letovanje uporabnikov zavetišča za brezdomne
Sv. Martin Maribor v Portorožu

22 ••• Letovanje starejših

23 ••• Ena človeška družina, en skupni dom

NAPOVEDNIK

SLOVENSKA KARITAS

Letovanje družin

1.–6. 7. Družine iz Škofijske karitas Koper

8. – 13. 7. Družine iz Škofijske karitas Celje

15. – 20. 7. Družine iz Nadškofijske karitas Maribor

22. – 27. 7. Družine iz Škofijske karitas Murska Sobota

29. 7. – 3. 8. Družine iz Škofijske karitas Novo mesto

Počitnice Biserov

15. – 22. 7. Letovanje otrok

22. – 29. 7. Letovanje otrok

29. 7. – 5. 8. Letovanje otrok

ŠKOFIJSKA KARITAS CELJE

3. 7. Izlet družin in posameznikov na morje

22. – 26. 7. Počitnice otrok v Vrbju

29. 7. – 2. 8. Počitnice otrok v Vrbju

4. – 6. 8. »Srečanje pri vodnjaku« - poletni
oddih za sodelavce ŽK, Vrbje

ŠKOFIJSKA KARITAS KOPER

1.–16. 6. PNC, zaključki programa po lokacijah

2. 6. Srečanje za bolne in starejše v Bovcu

3. 6. Umetniki za Karitas v Murski Soboti

5. 6. Srečanje Istrske OK, Bertoki

10. 6. Srečanje Kraške in Vipavske DK

11. 6. Srečanje DK Idrija Cerkno in Tolminske OK

11. 6. Druženje generacij, Ilirska Bistrica

15. 6. Romanje starejših, bolnih in preizkušenih na Brezje

18. 6. Srečanje Goriške OK, Šempas

20. 6. Praznično druženje in srečanje z invalidi, Brce

24. 6. Srečanje za ostarele in bolne, Most na Soči

26.–28. 6. Romanje sodelavcev Karitas v Prekmurju

ŠKOFIJSKA KARITAS KOPER

4. 7. Umetniki za karitas, Tinje na Koroškem

7. 7. Umetniki za karitas Sveta Gora

28. 7. Dobrodelni srečelov, Krkavče

NADŠKOFIJSKA KARITAS MARIBOR

16. 8. Romanje sodelavcev in prostovoljcev Karitas
mariborske nadškofije – Muta, Vuzenica

• FOTO NASLOVNA in ZADNJA STRAN Peter Tomažič •

tema meseca

DOBRO IZ VSAKEGA SRCA

»Dober človek prinaša iz dobrega zaklada svojega srca dobro, /.../ iz preobilja srca govorijo namreč njegova usta« (Lk 6,45).

Slovenski škofje so v pastirskem pismo v začetku posta – kot nagovor ob letošnjem pastoralnem letu o **vseživljenski katehezi** med drugim zapisali: *»Dobre nas dela Bog sam, ko se mu pustimo oblikovati – tudi po katehezi. Te besede vabijo vsakega izmed nas, da se zave, da je oznanjevalec – katehet v domači družini, v krogu prijateljev in znancev ... Starši otrokom, stari starši vnukom, prijatelj prijateljem, sosed sosedom, znanec znancem, v gospodarstvu, v družbi, šolstvu, skratka povsod. Ali ni imenitna kateheza, ko babica pokriža vnuka na poti mimo kapelice? Ali ko prijatelj prijatelju na zid na Facebooku napiše spodbudno svetopisemsko misel? Ali ko sosed pomirjujoče poda roko sosеду v spravo po dolgoletnih sporih za košček zemlje? Prav vsak od nas je povabljen, poklican in ima pravico, da »odmeva« Jezusovo besedo v svojem življenju – tako zelo, da bo ogreval srca svojih bližnjih.«*

Z letošnjim geslom tedna Karitas »DOBRO IZ VSAKEGA SRCA« bomo ogrevali srca vseh ljudi in jih nagovarjali, da vsak v svojem srcu najde dober zaklad, ki ga lahko prinaša sočloveku, še posebej tistim, ki so v stiski.

Teden Karitas: 25. 11. - 1. 12. 2019

geslo: **Dobro iz vsakega srca**

27. 11. romanje sodelavcev Karitas na Ponikvo

27. 11. dobrodelni koncert Klic dobrote

1. 12. nedelja Karitas

Karitas v župniji

SO ŽUPNIJSKE KARITAS POTREBNE IN KAJ NAJ DELAJO?

Marta Rihter

So, seveda so. Kljub blagostanju in dobrinam, ki jih imamo v obilju, preobilju (imamo več kot potrebuje), nekateri ljudje trpijo pomanjkanje do te mere, da jim zmanjka za najosnovnejše, za preživetje. Zelo narobe je, če teh ljudi ne opazimo, in še huje, če jim ne bi bili pripravljeni pomagati. Sodelavci Karitas se trudimo biti pripravljeni videti te stiske in priskočiti na pomoč. Zato je ključnega pomena, da imamo žive in spoštljive stike z ljudmi, ki sami iščejo in prosijo pomoči, hkrati da tudi poiščemo pot do ljudi, ki se sramujejo svojega bednega življenja in jih je sram prositi.

Za nas sodelavce je pomembno, da nikogar ne izključujemo. Preprosto je biti dober, spoštljiv do tistega, ki ustreza našim merilom. Težko je prestopiti »prag«, da se zavemo, kdo smo mi, da bi lahko sodili, da nekdo potrebuje in sme prejeti pomoč, drugi pa, ker ni živel, kot je po naše prav, do te pomoči ni upravičen. Ob takšni drži lahko prihaja do zlorab. Zato so potrebni hišni obiski, potrebni so pogovori, ki ne postavljajo na prvo mesto nasvetov, navodil, potrebno je povezovanje z raznimi institucijami v kraju, zato je potrebno tudi močno in odkrito sodelovanje med sodelavci znotraj župnijske Karitas in med Karitas na ravni škofije, na ravni države. Hvalevredna so razna izobraževanja, za katera skrbi škofijska Karitas. Sodelavci se na takšnih srečanjih in druženjih okrepimo z znanji, ki so potrebna, da se počutimo verodostojni. Izobraževanja so kot smerokazi na poti, kjer lahko preverimo, ali smo na pravi poti, ali delamo dobro, in seveda, kje smo zgrešili in kako naj popravimo, da bomo v službi človeka, v službi Ljubezni.

Mati Terezija je nekoč dejala, da ne zmoremo delati velikih stvari, lahko pa delamo majhne, in te z veliko ljubezni. Sodelavci Karitas delamo velike stvari takrat, ko smo povezani z Božjo bližino, ko se zavedamo, da smo posodili samo svoje roke, noge, jezik ... Ko polagamo vse težave na oltar, takrat naša prizadevanja gotovo obrodijo bogate sadove. Če pa bi delali zaradi tega, ker želimo biti hvaljeni, ker nam je pomembno, da bodo ljudje opazili, kaj vse naredimo za druge, takrat smo postavljeni na spolzka tla.

Naša Župnijska karitas je še mlada. Pred petimi leti se nas je zbralo nekaj prostovoljcev, ki smo ob pomoči našega župnika želeli, da se začnemo organizirano predajati za pomoč drugim. V začetku smo potrebovali nasvete in pomoč iz sosednjih Karitas, ki že imajo dolgoletne izkušnje. Sami smo imeli veliko entuziazma in zagnanosti. Ko smo naredili prvi plan, smo poleg razdeljevanja hrane in materialnih dobrin želeli, da se priskoči na pomoč pri izvedbi oratorija, da se organizirajo velikonočne in adventne delavnice, kjer se povabi k sodelovanju celotno župnijo, da se organizira maša z maziljenjem za starejše, ovdovele in onemogle, da se srečajo zakonski jubilanti in obnovijo svoje zakonske obljube ter se zahvalijo za svojega sozakonca. Seveda smo dejavnosti glede na odzive tudi širili. Lahko rečemo, da smo zadovoljni s svojim delom. Tudi naš župnik je dejaven. Redko se zgodi, da smo pri delu in načrtovanju brez njega. Prepričani smo, da za našo ŽK pogosto sklene roke v zahvalo in prošnjo. Pogosto se sprašuje, ali je res treba beležiti in voditi vso to administracijo. Pravi, da imamo srečo, da imamo nekaj mlajših sodelavcev, ki obvladajo računalnik in elektronsko beleženje. Takšno delo je hitrejšo in preglednejše. Ali je treba vse to zapisati, težko sodimo. Z gotovostjo pa lahko trdimo, da je Karitas v župniji potrebna, saj ljudi, ki so v stiski in potrebujejo pomoč, ne bo zmanjkalo. Vzrokov za stiske je nešteto. Tudi pomoči so lahko v neštetih oblikah. Z odprtimi očmi in odprtim srcem lahko bližnjemu preženemo marsikatero senco in nemoč.

mlada karitas

JANEZ NOVLJAN – NAJ PROSTOVOLJEC LETA 2018

Mojca Kepić

Mladinski svet Slovenije je pod pokroviteljstvom predsednika države 11. junija podelil nazive Naj prostovoljec in Naj prostovoljski projekt za leto 2018. **V starostni skupini od 20 do 29 let je Naj prostovoljec postal Janez Novljan, prostovoljec youngCaritas, Karitas mladih v Sloveniji.**

V utemeljitvi imenovanja je bilo povedano: »Janez Novljan je empatičen prostovoljec, ki opazi vsakega prostovoljca in otroka ter zanj najde besedo. V letih sodelovanja je postal zanesljiv in odgovoren prostovoljec, ki s svojim prispevkom doprinese veselje, potrpežljivost in nove ideje k ekipi pri oblikovanju programa za usposabljanje prostovoljcev kot tudi na letovanju z otroki in mladostniki.«

Janez Novljan je v letu 2018 sodeloval v organizaciji Slovenske karitas **kot voditelj enega izmed tednov v programu Počitnice Biserov**, ki je namenjen letovanju otrok in mladostnikov iz socialno ogroženih družin iz vse Slovenije. Poleg vodenja samega tedna je sodeloval tudi pri oblikovanju programa za poletne tedne, skupaj z ostalimi voditelji – prostovoljci in voditeljico letovanja. Aktivno je sodeloval in se udeleževal tudi priprav za ostale prostovoljce, na katerih je pripravljaval različne spoznavne in socialne igre. V vodenju tedna na letovanju pa se je to še potrdilo in njegov odnos do vsakega otroka in prostovoljca je bil poseben, za vsakega si je znal vzeti čas, znal pohvaliti in opaziti posameznikove pozitivne lastnosti. Z otroki in prostovoljci je spletel posebne prijateljske vezi. Njegova preprostost in čut za sočloveka sta bila zgled mladim.

V letu 2018 je v okviru Nadškofijske karitas Maribor sodeloval **pri projektu Donirana hrana** v sodelovanju z Lions klubom Maribor. Z ženo, tudi študentko, sta večerne ure namenila pobiranju donirane hrane po različnih trgovskih centrih in dostavi v skladišče Karitas, od koder je hrana naslednji dan prišla do socialno ogroženih družin in posameznikov. Delo je potekalo približno od 19.45 do 22.30. Nekaj dni v tednu je sodeloval tudi pri jutranjem sortiranju te hrane v košare ter pri strežbi v ljudski kuhinji.

Janez je kot nadgradnjo donirane hrane spodbujal študente s postno akcijo v Študentski župniji Maribor z zbiranjem hrane. V sodelovanju z njimi ter Karitas pa so izvedli tudi dve popoldanski ustvarjalno-družabni delavnici za socialno ogrožene družine.

V sodelovanju z Misijonskim središčem Slovenije se je Janez od maja do oktobra začel pripravljati na leto **misijonskega prostovoljstva v Zambiji pri p. Stanku Rozmanu**, kamor je skupaj z ženo odšel oktobra 2018. Janezovo prostovoljsko delo sedaj obsega: delo na župniji, gradnjo vodnjakov, razdeljevanje humanitarne pomoči, obiskovanje bolnikov ...

Že v preteklih letih je veliko sodeloval kot prostovoljec na različnih projektih:

1. Prostovoljec na **Počitnicah Biserov** od leta 2014, od leta 2016 sovoditelj.
2. **10-mesečno prostovoljsko delo v Argentini:** od avgusta 2014 do junija 2015 je Janez opravljal prostovoljno delo v tujini v programu mednarodne organizacije *Focolare Movement*:
 - v lesni delavnici **7 mesecev vodja celotnega obrata** Artesanias;
 - v strežbi ter kuharski ekipi tamkajšnjega hotela Casa Betania, ki so jo prav tako vodili mladi tega projekta;
 - odgovorna oseba za stanovanjsko hišo, kjer je prebivalo 7–8 mladih iz celotnega sveta.
3. Animator na **oratorijih v Sostrem**, kjer je sodeloval leta 2016 in 2017.
4. Prostovoljec na 5-dnevnem **prostovoljnem delovnem taboru SUMMERJOB** | 2014, 2015, 2016. Gre za delovno akcijo, kjer se vsako leto v različnem kraju povežejo z lokalno Karitas in humanitarnimi organizacijami ter tako stopijo v stik s pomoči potrebnimi domačini.
5. Prostovoljec na **3-tedenskem mednarodnem delovnem taboru na Češkem**, INEX Organization (posrednik: zavod Voluntariat) | 2013.
6. Prostovoljec v **CUDV Draga** (vzgojno-varstveni center za otroke s posebnimi potrebami) | 2013.
7. Prostovoljec v **domu starejših občanov DJK** (Trnovo) | 2014.

Iz Zambije nam je sporočil misel o svojem delu:

»Prostovoljsko delo za druge je zame kot zrak moje v vere Boga. Če nas Bog tako neizmerno ljubi, smo tudi mi dolžni ljubiti in služiti drugim in tako živeti v Ljubezni – v Njem. Ljubezen pa ne miruje, ampak vedno kroži, zato je prostovoljsko delo vedno tudi kraj, kjer si nabere energije in veselja do življenja!

Imenovanje za Naj prostovoljca mi pomeni predvsem potrditev, da sem res na pravi poti. V veselje mi je, da sem z imenovanjem lahko mogoče navdih za koga, ki se navdušuje nad takim načinom življenja. Obenem pa sem vesel, kajti zdaj še toliko bolj vidim, koliko ljudi se trudi za druge, in verjamem, da bi si še mnogi zaslužili to priznanje. Ker pa ljubezen kroži, mi ni težko, ker vem, da bodo vseeno stotero poplačani za svoj trud.«

Janez

Poleg Janeza Novljana so priznanje dobili še nekateri prostovoljci v mreži Karitas:

- priznanje za prostovoljsko delo na Počitnicah Biserov in drugih projektih Slovenske karitas sta prejeli še **Kaja Seničar in Zala Rus**;
- priznanje za prostovoljsko delo na področju dela z žrtvami Trgovine z ljudi na Slovenski karitas je prejela **Martina Turk**;
- priznanje za nesebično pomoč pri organiziranju pomoči prizadetim v lanskih poplavah v Jelendolu je prejel **Bojan Rozman**, sodelavec ŽK Tržiška Bistrica;
- priznanje za zavzeto delo v projektu Donirana hrana je dobil prostovoljec Nadškofijske karitas Maribor **Štefan Cestar**;
- priznanje za dolgoletno delo v ŽK Ljutomer, še posebej pri urejanju skladišča oblačil in vodenju aktivnosti ob nujni pomoči določenim družinam ali posameznikom je prejela **Danica Slana**;
- priznanje za pomoč pri izvedbi delavnic, vodenje računovodstva ŽK Ljutomer, priprava poročil in za vsestransko pomoč v župniji Ljutomer je prejela **Danica Kuzma**;
- priznanje za prostovoljsko delo na Škofijski karitas Celje je prejela tudi **Hana Lesjak**.

na obisku

NAŠI PROSTOVOLJCI KARITAS DOBESEDNO ŽIVIJO, KO ZAZNAJO STISKO, OSAMLJENOST

Mojca Popelar

Na obisku pri Župnijski karitas Homec

»Ne moremo delati velikih stvari – delamo lahko le majhne stvari z veliko ljubeznijo.« (Mati Terezija)

Delujemo v župniji Homec, v kamniški dekaniji. Začetki segajo v leto 1993, ko je ga. Marija Rogina na spodbudo takratnega župnika g. Lojzeta Goloba s skupino prostovoljk pričela s karitativno dejavnostjo.

Po njeni smrti leta 1999 je vodenje prevzela ga. Marjanca Merčun Jezernik, v začetku leta 2015 pa so za vodenje že utečene ekipe prostovoljcev Karitas prosili mene.

Naša ekipa šteje štirinajst rednih članov, dve prostovoljki sta zaradi bolezni v domu starejših. Srečujemo se na dva meseca oz. po potrebi. Predsednik je naš župnijski upravitelj g. Gašper Mauko, ki nam nudi vso podporo.

Zakaj in kako postaneš prostovoljec? So ljudje, ki se s čutom za sočloveka že rodijo ali pa so imeli zgled v nekom v sorodstvu ali okolici. Naši prostovoljci Karitas dobesedno živijo, ko zaznajo stisko, osamljenost, ko darujejo svoj čas za obiske, za pogovor, za pomoč ... Lahko bi rekla, da je Karitas del našega življenja, našega vsakdana, kjerkoli se nahajamo. Ko je naša članica zbolela, so se prostovoljke v dopoldanskem času menjavale, da so šle z njo na sprehod, z njo klepetale, koga obiskale, da so ji dopoldnevi hitreje minevali.

Smo manjša župnija, zato se župljani med seboj poznamo, kar je za delovanje Karitas po eni strani dobro, saj prostovoljci poznamo situacijo v župniji, vemo, kje in kdo potrebuje pomoč. Slaba stran pa je, ko se v stiski znajde nekdo, ki zato težje pride po pomoč, saj bi lažje prosil tam, kjer ga ne poznajo. Tega se v naši Karitas zavedamo in sami diskretno pristopimo do pomoči potrebnih ob nesrečah, boleznih, smrti, če le zaznamo stisko.

Da bo naša Karitas še živela, moramo privabiti mlade, da bodo spoznali naše delo in se morda nekoč sami pridružili. Za to se trudimo. V naši Karitas skozi vse leto posebno pozornost namenjamo starejšim. Pred božičnimi prazniki obiščemo starejše in bolne župljane in smo na pobudo g. župnika vključili birmanske skupine z animatorji. Starejši in bolni so bili mladih zelo veseli, da so z njimi preživeli nekaj trenutkov dneva, poklepetali, poslušali njihove življenjske zgodbe, z njimi delili veselje in upanje, žalost in skrbi. Obiskovanci so bili mladih resnično veseli in presenečeni, da so se spomnili nanje, da

so si vzeli čas zanje. Naši mladi iz mladinske skupine pa so napekli piškote, ki smo jih nesli starejšim in osamljenim pred prazniki. Ko vidiš solze hvaležnosti, niso več potrebne besede.

Vsako leto v maju pripravimo srečanje za starejše s sveto mašo in podelitvijo bolniškega maziljenja. Letos smo povabili jezuita p. Janeza Poljanška, ki je spregovoril o zelo pomembnem poslanstvu

starejših: molitvi za različne potrebe. V družabnem delu pa so poleg harmonikarja z neumornim igranjem sodelovali mladi navdušeni glasbeniki iz naše župnije.

V novembru smo v sodelovanju s Slovensko

karitas in revijo Mavrica povabili naše veroučence, da pripravijo pakete za svoje sovrstnike, katerih družine so v stiski. Veroučenci s kateheti so se zelo velikodušno odzvali in podarili veliko raznovrstnih iger, sestavljanek, knjig, še lepih oblačil ... ter za svoje vrstnike pripisali lepa sporočila.

Pozorni smo na različne potrebe, ki nastajajo znotraj župnijske skupnosti, in prostovoljci Karitas delujejo tudi v drugih skupinah v župniji.

Sodelujemo z lokalnimi društvi pri pripravi vaškega glasila in se dvakrat letno predstavimo s prispevkom ter kroniko. S Kulturnim društvom Jože Gostič ob Gostičevih dnevih pomagamo pri pogostitvi.

V naši Karitas redno delimo hrano, za kar skrbi skupina prostovoljk. Ker nimamo primernih prostorov za shranjevanje, hrano še isti dan razdelimo. Podpiramo tudi skavte s hrano za letne taborje. Za plačila položnic ter pomoč ob nesrečah potrebujemo finančna sredstva. Za pridobitev le-teh speljemo dve akciji: ob svečnici naša prostovoljka ga. Marjanca izdelava svečke iz čebeljega voska, ob rožnovenski pobožnosti pa pripravimo svečke z Marijino podobo za romarje. Darove namenimo za delovanje Karitas.

Prostovoljce Karitas povezujejo praznovanja rojstnih dni, romanja, izleti, izobraževanja in razna srečanja.

BREZZJE – FESTIVAL PREIZKUŠANIH

Jožica Ličen

Zakaj tak naslov? Nič zvezdniskega, kar bi lahko primerjala z drugimi festivali, kjer se podeljujejo nagrade in priznanja, pa vendar obstaja Marija Pomagaj, zvezda, h kateri tisoči romarjev in njihovih pomočnikov leto za letom prihajajo, pojejo, molijo, poslušajo nagovore naših pastirjev, vdano prejemajo zakrament sprave in svetega obhajila, prepričani v Gospodovo usmiljenje in tudi bolniško maziljenje. Ko je letos g. nadškof Alojzij Cvikel govoril o tem, da nihče med nami ni brez preizkušenj, je starejša ženica, ki je sedela za mano, polglasno modrovala: *»Točno tako, moja preizkušnja je, da ne morem hoditi, preizkušnja mojih domačih pa je, da mi morajo pomagati.«* Kako resnično! In to je karitas, ne tista z davčno številko, marveč tista, ki živi iz vere in čutečega srca, nesebična in zastonjska.

Kot sodelavka Karitas se romanja bolnih, invalidov in starejših udeležujem že več kot 20 let. Prvo leto smo iz naše dekanije šli z dvema kombijema, letos smo napolnili sedem avtobusov. Pobuda se širi po celotni škofiji, saj je bilo letos iz koprške škofije kar 15 avtobusov. Sodelavci Karitas smo začutili, da je to področje, ki človeka ne more pustiti ravnodušnega. G. Franc Bole je to začutil v drugačnih časih in veliko pred ustanovitvijo Karitas, zato je revija Ognjišče, ki je bila sicer namenjena mladim, šla iz svojih okvirov in pred 51 leti k Mariji Pomagaj povabila preizkušane brate in sestre. Večina takratnih bolnih, invalidov in ostarelih se je že preselila v večnost, tudi takrat mladi duhovnik s čutečim srcem se je postaral, vendar ima okrog sebe ljudi, ki plemenitijo njegovo delo. Ko sem mu tokrat ob srečanju na Brezjah rekla, da je to njegova zasluga, je le zamahnil z roko in rekel: *»Jaz sem le orodje Božjih namenov in danes hodim s pomočjo bergel, morda tudi zato, da končno razumem bistvo romarjev.«* Kako skromno in ponižno!

Veliko se v socialni sferi govori o medgeneracijskem sodelovanju; prepričana sem, da je tretja sobota v juniju že dolgo največji medgeneracijski festival v naši domovini. Ostareli, bolni, invalidi, duhovniki, spremljevalci, mladi, skavti, malteški vitezi in drugi pomočniki so ena družina, nihče več in nihče manj. Morda je zato tudi vzdušje tako pristno, ne ve se, kdo bi komu moral reči hvala, pomočniki in nepokretni si iz oči berejo potrebo po vozičku, steklenici vode, prijaznem 'hvala' in 'prosim'. Bolniki, starejši, invalidi ne potrebujejo ljudi, ki že zaradi vzvišene oprave dajejo občutek, da so nekaj več; na Brezjah so na piedesta-

lu edino preizkušani bratje in sestre. Bodimo in ostanimo usmiljeni Samarijani – to je privilegij, ki se mu je letos tudi še 'uradno' pridružila Slovenska karitas.

Vsak na svojem področju se moramo zavedati svojega poslanstva in stalna ekipa pomočnikov točno ve, kaj je na Brezjah njihova naloga. Malokdo pa pomisli, da smo sodelavci Karitas po naših župnijah, dekanijah, škofijah tisti, ki bolne, starejše in invalide nagovorimo, da zberejo pogum in se odločijo za romanje. Kolikokrat naše sodelavke slišijo: *»Saj bi šel/šla, pa se bojim, da vam bom zaradi slabega zdravja delal/a sitnosti.«* Povabiti ljudi iz župnij ni enostavno, treba je kar nekaj iznajdljivosti. Vem za ŽK, ki ima takoj po obiskih ob Veliki noči že seznam romarjev. Meni osebno predstavlja največji problem kombinacija števila udeležencev iz posameznih župnij in sedežev v avtobusih. Ko je vse zapolnjeno in so vsi iz posamezne župnije lahko skupaj na istem avtobusu, je večje zadovoljstvo kot dobiček pri zmagovalni kombinaciji.

Z leti pa se ne spreminjamo le organizatorji, pomočniki in lepe podobice ali lične broške, spreminjajo se tudi romarji. Morda osebni pogled: pred desetimi, še več, pred dvajsetimi leti je bila večina starejših žensk v temnem krilu in z ruto na glavi. Danes pa udobna oblačila in obutev, o rutah pa ne duha ne sluha. Ne zamerite, če sem med litanijami malo pogledala po cerkvi – z ruto na glavi sem videla le dve ženski.

Marsikaj se spreminja, ostaja pa enaka podoba Marije Pomagaj in tista vedno zelena pesem: *»Marija, skoz' življenje voditi srečno znaš, ti pelji skoz' trpljenje življenja čolnič naš!«*

NE PODLEGAJMO SKUŠNJAVI »UČINKOVIZMA«

papež Frančišek

prevod: s. Leonida Zamuda SL – Vatikan, vir: Vatican news

Homilija ob odprtju

31. generalnega zasedanja

Caritas Internationalis

8

Zakaj Jezus ni dal pravil, ki bi bila vedno jasna?

Božja beseda iz Apostolskih del (Apd 15,7-12) govori o prvem pomembnem srečanju v zgodovini Cerkve. Prišlo je do nepričakovane situacije: pogani so se približevali veri. In porodilo se je vprašanje: ali se morajo ravnati tako kot drugi, tudi po vseh predpisih starodavne postave? Šlo je za težko odločitev, Gospod pa ni bil več prisoten. Lahko bi se vprašali, zakaj Jezus ni zapustil kakšnega nasveta, ki bi razrešilo vsaj to »veliko prerekanje« (Apd 15,7). Dovolj bi bil en sam namig apostolom, ki so bili več let vsak dan z njim. Zakaj Jezus ni dal pravil, ki so vedno jasna in dajejo hitre rešitve?

Skušnjava »učinkovizma«

To je skušnjava »učinkovizma«, tega, da mislimo, da je Cerkev dobro, če ima vse pod nadzorom, če živi brez velikih pretresov, z vedno urejenim dnevnim redom. Vendar pa Gospod ne dela tako; svojim iz nebes ne pošlje odgovora, pošlje Svetega Duha. In Sveti Duh ne pride tako, da prinese oz. uredi stvari, ampak pride kot ogenj. Jezus ne želi, da bi bila Cerkev nekakšen popoln »modelček«, zadovoljen z lastno organizacijo in sposoben razširjati lastno dobro ime. Jezus ni živel tako, ampak na poti, ne da bi se bal pretresov življenja. Evangelij je naš življenjski program. Uči nas, da se vprašanj ne sooča z že pripravljenim receptom in da vera ni časovnica, ampak Pot (Apd 9,2), ki jo je treba prehoditi skupaj, vedno skupaj, v duhu zaupanja. Iz pripovedi Apostolskih del razumemo tri ključne elemente za Cerkev na poti: *ponižnost poslušanja, karizma celote, pogum odpovedi*.

Pogum odpovedi

Začnimo pri koncu, pri *pogumu odpovedi*. Izid tistega velikega prerekanja ni bil naložiti nekaj novega, ampak pustiti nekaj starega. Vendar pa prvi kristjani niso pustili nepomembnih stvari: šlo je za pomembna verska izročila in predpise, ki so bili dragi izvoljenemu ljudstvu. V igri je bila verska identiteta. Vendar pa so izbrali, da je oznanilo Gospoda prvo in je pomembnejše kot karkoli drugega. V dobro poslanstva, zato, da bi vsakomur transparentno in verodostojno oznanjevali, da je Bog ljubezen, se lahko in mora pustiti tudi tista prepričanja in človeška izročila, ki so bolj ovira kot

pomoč. Tudi mi moramo ponovno odkriti *lepoto odpovedi*, predvsem samim sebi. Sveti Peter pravi, da je Gospod »z vero očistil srca« (prim. Apd 15,9). Bog očiščuje, poenostavlja, pogosto daje rasti tako, da odvzema, ne dodaja, kot bi storili mi. Resnična vera očiščuje navezanosti. Da bi sledili Gospodu, je treba urno hoditi, in da bi hodili urno, se je treba razbremeniti, tudi če nas to stane. Kot Cerkev nismo poklicani k podjetniškemu kompromisom, ampak k evangeljskim zagonom. In pri tem, ko se očiščujemo in preoblikujemo, se moramo varovati obračanja po vetru, to je pretvarjanja, da bi nekaj spremenili zato, da se dejansko ne bi nič spremenilo. To se zgodi na primer, kadar se zato, da bi bili v koraku s časom, malo zamaskira videz stvari, vendar pa gre le za šminkanje, da bi bili videti mladi. Gospod ne želi kozmetičnih popravkov, želi spreobrnjenje srca, ki gre preko odpovedi. Izstopiti iz sebe je temeljna reforma.

Do odpovedi preko ponižnosti poslušanja

Vidimo, kako so do tega prišli prvi kristjani. Do poguma odpovedi so prišli izhajajoč iz *ponižnosti poslušanja*. Urili so se v samoodpovedovanju: vidimo, da vsakdo pusti govoriti drugemu in je pripravljen spremeniti lastna prepričanja. Poslušati zna samo tisti, ki dopusti, da glas drugega resnično vstopi vanj. In ko se večja zanimanje za druge, se manjša zanimanje zase. Ponižen se postane tako, da se sledi poti poslušanja, ki preprečuje, da bi se želeli uveljaviti, odločno sledili svojim idejam, da bi na vse načine iskali soglasja. Ponižnost se rodi takrat, ko se, namesto da bi govorili, poslušajo; ko se preneha biti v središču. Zatem raste preko ponižanj. Je pot ponižnega služenja, tista, ki jo je prehodil Jezus. In na to pot dejavne ljubezni se spusti Duh in jo usmerja.

(nadaljevanje homilije v naslednji številki)

PODELITEV NAGRAD LITERARNEGA NATEČAJA »ZA ODGOVOREN ODNOS DO ALKOHOLA«

Jana Flajs

Slovenska karitas je v povezavi s preventivno akcijo 40 dni brez alkohola v sodelovanju z Javno agencijo za varnost prometa in Zavodom Med.Over.Net že tretje leto pripravila nagradni literarni natečaj za osnovnošolce zadnje triade ter dijake srednjih šol. Natečaj je potekal od 6. marca in se zaključil 27. aprila 2019.

Podelitev nagrad je bila v Galeriji Družina v torek, 11. 6. 2019. Najboljših deset mladih ustvarjalcev se je podelitve udeležilo skupaj z mentorji oz. starši.

Strokovna komisija je pregledala in ocenila 143 prispevkov. Petčlanska komisija je presenetila globina razmišljanja in zapisi, ki so bili na trenutke pretresljivi, predvsem zato, ker je bil prikaz negativnih posledic čezmernega pitja alkohola tako realističen in življenjski. Razveseljiva je modrost ter zrel in odgovoren pogled mladih ustvarjalcev na problematiko alkohola. Literarne prispevke je mogoče prebrati na <https://www.karitas.si/rezultati-nagradnega-natecaja-za-odgovoren-odnos-do-alkohola/>.

Rezultatih najboljših del:

od 1. do 6. mesta

- Nina Jelovšek (BIC Gimnazija in veterinarska šola), *Med štirimi svetovi*
- Matevž Pečnik in Leon Kovše (Šolski center Celje), *Zakaj brez alkohola?*
- Hana Mulec (OŠ Duplek), *Alkohol kot vrednota*
- Neža Glonar (OŠ Duplek), *Napaka*
- Tjaša Zajc (Srednja trgovska šola Ljubljana), *Resnica ali izziv?*
- Klemen Juvančič (OŠ Mengeš), *Nesreča*

od 7. do 10. mesta

- Lea Blažinčič Kožuh (Srednja strojna in kemijska šola Ljubljana), *Pozabljena preteklost*

- Nika Homšak Godler (OŠ vransko - Tabor), *Štiri čez polnoč*
- Julija Gabrovec (OŠ Janka Kersnika Brdo), *Veš, kje je ključ?*
- Enej Podlessek (OŠ Janka Kersnika Brdo), *brez naslova*

Podeljeni sta bili tudi dve nagradi za **izvirnost**:

- Neli Serec (Srednja zdravstvena šola Murska Sobota), *Reci alkoholu ne!* (družabna igra)
 - Kaja Novak Pongarič, Stela Križanič, Marsel Ščavničar, Katarina Belcl, Monika Gomboc, Urška Rižnar (OŠ Ljutomer), *Za odgovoren odnos do alkohola* (kratek film)

Nagrajenci so prejeli praktične nagrade Agencije za varnost prometa in privlačne nagrade, ki so jih poklonili: Terme Čatež, Termalni park Terme Ptuj, Terme Olimia, Moravske toplice – Terme 3000, Pustolovski park Betnava, Živalski vrt Ljubljana, Pustolovski park Bovec in WOOP Ljubljana trampolin park.

NESREČA

Po napornem dnevu,
ko jeza v glavi se obrača,
odpravi Marjan se v bar,
kjer se prileže hladna mu pijača.

Družčini veseli se pridruži.
Ko vsak svoj zadnji glažek spiše,
usede se v avto, vozi ...
takrat Marjan z avtom se zabije.

Rešilca dva in policija,
z lučmi, sirenami na pomoč hitijo,
na kraj nesreče, tja,
kjer Marjana kosti bolijo.

Ni več hodil, ne govoril,
nič več ni esejev pisal,
v vozičku, v temnem, črnem kotu
risbe je otroške risal.

Čez dve leti je umrl.
Depresija ga je ubila ...
V tisti nesreči pred leti
umrla je deklica Mila.

Če bi Marjan takrat to vedel,
nikoli se pijan ne bi v avto usedel.
Lahko bi vesele pesmi pel
in ... neki družini ne bi deklice vzel.

Klemen Juvančič, 8. c, OŠ Mengeš
mentorica: Draga Žagar

SVETOVNI DAN MOLITVE ŽENSK 2019 ŠE ODMEVA

Jože Gornik

Na podlagi tega dneva smo v Sloveniji gostili skupino žensk iz Katoliške zveze žensk iz škofije Passau z Bavarske. V pripravi na svetovni dan molitve žensk, na katerem je bila letos predstavljena Slovenija, so že lani prosili, da jim v nadškofijskem romarskem uradu München organizirajo potovanje v Slovenijo. Želeli so spoznati Slovenijo, zlasti krščansko življenje. Zanimanje je bilo precejšnje, število udeležencev pa omejeno. Udeleženke so si želele obiskati tudi Zavod Pelikan - Karitas in spoznati naše socialne programe za ljudi v stiski, predvsem naš način dela v Materinskem domu. Pripravili smo jim pristrčno srečanje, kratko predavanje direktorja o splošnih temah, povezanih z zavodom in stanjem sociale v Sloveniji, ter strokovne vodje Lidije Jerebic o programu dela z ženskami v stiski. V sklopu večdnvnega obiska so obiskale še sestre HMP na Bledu in si ogledale ekološko kmetijo Trnulja na Barju.

Hvaležni smo jim bili za donacijo in se jim obnem tudi zahvalili za podporo WGT Deutschland, s katero so nam omogočili, da naše delo za ženske v Materinskem domu Zavoda Pelikan - Karitas ni samo, da imajo streho nad glavo in strokovno pomoč pri reševanju socialnih stisk, ampak tudi opolnomočenje žensk, da se naučijo kaj novega, da se lahko razbremenijo. S pomočjo sredstev nemškega komiteja svetovnega molitvenega dne smo pridobili sredstva, da se lahko naše uporabnice udeležijo tudi raznih dogodkov, da imajo tečaj sproščanja ali tečaj izdelave lutk, kjer pridobijo različne ročne spretnosti, ki jih potrebujejo v vsakodnevem življenju. Za otroke pa so dogodki, kot so delavnice s posebej šolanim psom ali prednovoletno obdarovanje, tako ali tako tema, o kateri govorijo še dolgo.

Vsem se zahvaljujemo za podporo, tako molitveno kot finančno, ki jo pri našem delu potrebujemo.

SKUPNOST SREČANJE ŽIVI

Lojze Štefan

Tako kot so pomladne cvetlice napolnile naše vrtove in nove sadike že kažejo nastavke za plodove, tako so se tudi naše skupnosti prebudile v novo leto in pomlad. Najprej nas je razveselil novi sodelavec Simon, ki se je strokovno in zagnano lotil komunskega kmetijstva in gospodarstva. Se že povsod pozna in tudi fantje se od njega naučijo mnoge stvari, saj dela skupaj z njimi, daje zgled skrbnosti in umirjenosti pri delu ter jim potrpežljivo vse razlaga. Tako se nadajamo (če ne bo kakšnih hujših naravnih in vremenskih težav) tudi primernega pridelka, zdravja v hlevih in povsod žegna našemu trudu.

Tudi fantje pridno prihajajo v program, tako da se število vztrajno povečuje. Tako je tudi dinamika življenja in dela v centrih pestrejša, prav tako medsebojno učenje. Sodelavci poskušamo biti res kar največ z njimi, da svetujemo in pomagamo, kjer in kadar je treba. Ob velikonočnem praznovanju, ki je bilo letos brez večjih zunanjih slovesnosti, a lepo in dostojanstveno, se je zbralo precej svojcev in tako obeležilo še en mejnik v življenju naše skupnosti. Domov smo pospremili tudi enega diplomanta skupnosti, ki mu želimo vse dobro na svobodni in zdravi poti v življenje, predvsem pa veliko potrpljenja in vztrajnosti.

Ves čas poteka kar veliko dogodkov, izobraževanj in srečanj, na katerih poskušamo doseči kar največji krog ljudi, ki bodisi potrebujejo pomoč ali pa lahko pomagajo osebam, ki imajo težave z zasvojenostmi. Skupnost Srečanje je še vedno priznan in uspešen program, kljub dejstvu, da so se razmere na tem področju v zadnjih letih precej spremenile. Trudimo se odgovarjati na potrebe ljudi v stiski. Predvsem se posvečamo delu s svojci, ki so prav tako mnogokrat v velikih stiskah in je njihovo sodelovanje v programu rehabilitacije in zdravljenja odvisnosti izjemno pomembno.

Ustanovili smo dve novi skupini, ki sta s svojo potjo začeli to pomlad. V humanitarnem skladišču in hiši mnogih dejavnosti Škofijske karitas Celje se zbira skupina svojcev s štajerskega konca, v Lazarjevem domu, kjer že več let poteka intenzivno sodelovanje s Škofijsko karitas Murska Sobota, pa začenja svoje delovanje pomurska skupina. Morda bo jeseni nastala še ena na Koroškem, od koder smo v Skupnosti že imeli kar nekaj fantov in deklet. Torej se dogaja in pomaga. Izzivov pa je še veliko. Na nekatere bomo poskušali odgovoriti v sodelovanju s Karitas, za nekatere oblike dela pa se bomo tudi (spet) prijavili na jesenski razpis MDDSZEM. In pri tem se bomo držali vodila, ki ga je nekako takole zapisal naš ustanovitelj: »Vse, kar potrebuješ, je pogum.« Veselimo pa se že tudi poletja, ko bomo spet pripravili srečanje ob Velikem šmarnu, letovanje in jesensko romanje na 40-letnico odprtja prvega centra Skupnosti v Italiji. O tem pa jeseni!

UDEJANJANJE POMOČI DELOŽIRANIM V PRAKSI

Alenka Petek

Sodelovanje Karitas v pilotnemu projektu pomoči deložiranim družinam in posameznikom

Zaradi posledic ekonomske krize se je v zadnjih letih povečalo število družin, ki jim je grozila deložacija ali so bile prisilno izseljene zaradi neplačevanja najemnih stroškov oz. drugih stroškov, povezanih z reševanjem stanovanjskega vprašanja.

Zato je MDDSZEM leta 2016 v sodelovanju z Ministrstvom za okolje in Stanovanjskim skladom RS ter humanitarnimi organizacijami (Rdečim križem, Slovensko karitas, Zvezo prijateljev mladine Slovenije) pričelo izvajati poseben pilotni projekt pomoči deložiranim družinam in posameznikom, ki se je zaključil junija 2019 in za katerega je bil imenovan tudi projektni svet. Stanovanjski sklad Republike Slovenije je omogočil nabor enajstih stanovanj, na naslednjih

lokacijah: Celje, Mirna na Dolenjskem, Postojna, Vipava, Podgrad, Ilirska Bistrica in Ljubljana.

Začasne namestitve so potekale skupaj s celovito strokovno pomočjo družini. Vsaki deložirani družini je bil dodeljen skrbnik s strani humanitarne organizacije. Ta je skupaj z deložiranim in stanovanjskim skladom podpisala najemno pogodbo najprej za 6 mesecev. Nato se je bivanje podaljšalo za dvakrat po tri mesece. Včasih so bile pri deložiranih težave že pri uskladitvi termina za podpis pogodbe. *Pri eni družini se je zgodilo, da polnoletni sin pri prvem podaljšanju ni prišel na podpis pogodbe. Ker smo ga vse podpisniki čakali pri notarju, mi ni preostalo drugega, kot da sem z njegovo mamo odšla domov in ga poskušala prepričati, da se podpiše udeleži. Ni se mu zdelo potrebno, da bi odšel k notarki. Predlagal je celo, da mu pogodbo prinesemo v podpis kar domov v posteljo ali pa ga izključimo iz pogodbe ...*

Spet drugi uporabnik je pozabil povedati, da je zamenjal telefonsko številko. Ker se tudi na pismo ni oglasil, mi ni preostalo drugega, kot da ga obiščem. Ob dveh popoldne sem ga našla pri počitku. Ves zaspán mi je povedal, da je utrujen, zato počiva ...

Humanitarne organizacije smo družinam, ki so začasno nameščene v okviru pilotnega projekta, nudile strokovno pomoč in podporo. Prav tako pa je bilo naše delo tudi družino preseliti in ji pomagati pri opremljenosti stanovanja. Stanovanja v projektu naj bi bila opremljena, razen treh izjem. In ravno družinam, ki so se nastanile v ta stanovanja, je bila skrbnica Karitas.

Družine so s CSD-jem sklenile dogovor o aktivnem reševanju socialne problematike. V ta dogovor so bile vključene tudi aktivnosti za trajno rešitev stanovanjskega problema. Njihova dolžnost je bila, da so v času projekta iskali trajno rešitev stanovanjske problematike tako na razpisih stanovanjskega sklada kot tudi na trgu. Če še niso bili, so se morali prijaviti na ZZZS, iskati službo, vključiti otroke v različne dejavnosti, se aktivirati kot prostovoljci ... Se je pa večkrat izkazalo, da so želje in tudi podpis dogovora nekaj povsem drugega od realnih možnosti.

Stanovanja, kamor so se lahko preselile deložirane družine v okviru projekta, niso bila enakomerno porazdeljena po regijah. Ljubljana, kjer je bilo povpraševanje zelo veliko, je imela na voljo samo tri bivalne enote (dve v izmeri 13 m² in eno v izmeri 7m², s souporabo kopalnice in WC-ja). Stanovanje v izmeri 35 m² pa smo zapolnili med prvimi. Deložirane družine in posamezniki iz cele Slovenije so najprej poskušali svoj stanovanjski problem rešiti v svojem domačem okolju. Če se ni izšlo drugače, so se odločili za začasno naselitev v stanovanja pilotnega projekta. Deložirane družine so se težko odločale za preselitev v drug predel Slovenije. S tem so iztrgane iz primarnega okolja,

izgubijo socialno mrežo v okolju, kjer so prej živeli, otroci morajo zamenjati šole in vrtce.

Karitas je bila pri projektu ves čas zelo aktivna. Pomagali smo pri selitvah, zagotavljanju pohištva in bele tehnike za prazna stanovanja. Večkrat mesečno smo se srečevali z družinami, katerim smo bili skrbniki, in z njimi skupaj iskali možnosti za pridobitev trajnejše namestitve.

V prvem letu je zaradi neprimerne lokacije veliko stanovanj ostalo praznih, zato se je projekt iz pomoči družinam razširil tudi v pomoč posameznikom.

Večkrat se nam je zgodilo, da so si deložirani pri ogledu ali pri podpisu pogodbe premislili – predvsem zaradi pogojev, ki jih je zahteval projekt, neprimerne lokacije, souporabe kopalnice in sanitarij ali objekta brez dvigala.

Najtežje je bilo z aktivacijo in iskanjem službe. Včasih so bili ljudje preveč bolni, da bi dobili zaposlitev, spet drugič niso imeli prevoza na delo ali pa so se preselili v okolje, kjer ni bilo prostih delovnih mest. Ni treba posebej poudariti, da je bilo veliko oseb s težavami v duševnem zdravju, kar jih je v tako situacijo tudi privedlo. Cilji projekta so se večkrat pokazali za nerealne in težko izvedljive.

Spomnim se zelo inteligentne gospe, ki se je želela nastaniti v okviru projekta. Vse tri bivalne enote si je ogledala dvakrat. Nikjer ji ni bilo všeč. Ni ji bila všeč neopremljena soba, preveč prijazni sosedje, lokacija sobe (saj so s terase lahko pogledali v njeno sobo, ker na oknu ni bilo zaves). Povedala je, da si je kopalnico prvič in zadnjič delila v času študija. Humanitarno organizacijo pa je doživljala kot nekoga, ki ji bo izpolnil vse želje glede selitve in opreme.

Karitas je bila v projektu skrbnik šestim različno velikim družinam in posameznikom. Ker so družine pogosto potrebovale našo pomoč, smo bili veliko prisotni pri njih doma. V projektu smo veliko sodelovali tudi s šolami, zdravstvenimi domovi, zavodom za zaposlovanje, CSD-ji, upravniki stanovanj. Deložirana družina je imela možnost ostati v stanovanju eno leto. V tem času si je morala ob pomoči CSD-ja in humanitarne organizacije poiskati zanjo primerno nastanitev. Marsikdaj se je zgodilo, da družina v iskanju možne namestitve ni sprejela možnosti pridobitve stanovanja na trgu, čeprav bi zanj dobila subvencijo. Zaradi slabih izkušenj iz preteklosti in želje po neprofitnem stanovanju zanje ta možnost ni bila sprejemljiva.

Uspešnost projekta je bila predvsem odvisna od ljudi, ki so bili vključeni vanj. Eno leto je kratka doba, da bi se pri družini ali posamezniku kaj korenito spremenilo. Vzorci in način življenja, ki so ga živeli do sedaj, so preveč ukoreninjeni.

Petčlanska družina, katere skrbnik smo, je bila dalj časa zlorabljena od moža alkoholika. Maltretiral je

ženo in tri otroke. Ko so se vselili v stanovanje, so bili zelo zadovoljni. Vendar pa so se zelo težko vklopili v okolje. V bloku, kjer živijo starejši ljudje, jih je motila mlada družina. V novem okolju nimajo poznanih, sosedje so jih sprejeli rezervirano, stanovanjski stroški so visoki, da jih komaj zmorejo. Gospa se zelo trudila. Najprej je poplačala položnice, da ne bi imeli zaostanka. Zaposlitve ni dobila, saj je imela zdravstvene težave. Prejemala je denarno socialno pomoč in otroški dodatek. Tudi starejši sin, ki je prijavljen na Zavodu, ni dobil dela. Če pa si je delo vendarle našel, z njim ni bil zadovoljen. Ni mu bila všeč nizka plača, razburjal se je nad izmenskim delom ter delom med vikendom. Vse to mu je onemogočalo druženje s prijatelji. Bili so tudi izredno neiznajdljivi. Pri enem od obiskov so mi povedali, da jim v kopalnici zamaka. Vedeli so tudi, kako bi se to lahko zelo hitro popravilo. Ampak so čakali upravnika. Težko je, ko vidiš, da se družina tudi ob takih malenkostih obnaša tako disfunkcionalno.

Veliko družin je ob izselitvi pustilo dolgove. Skoraj praviloma zadnje tri mesece niso plačevale stroškov, kljub temu da so na CSD-ju dobili enkratno denarno socialno pomoč za ta namen. Raje so 13 mesecev neupravičeni do te oblike pomoči, kot da bi pomoč namensko porabili.

Družine, ki so bile vključene v projekt, so imele poleg socialne ogroženosti, nefunkcionalnosti in finančne nediscipline še veliko drugih težav. Ob vključitvi v projekt so se strinjali s predstavljenimi pogoji, a so kmalu ugotovili, da je to zanje pretežko. Kljub stalnemu spremljanju lahko zelo hitro zaidejo na stara pota. Prepričani so, da so jim država in humanitarne organizacije dolžne pomagati. Zelo težko razumejo, da je to enoletni projekt in da morajo biti zelo aktivni, če si želijo v tem času poiskati službo in novo stanovanje.

Zelo pomembno pri projektu je bilo, da smo bili pri obiskih in delu z družino prisotni tako predstavniki CSD-ja kot Karitas – da so družine videle, da smo pri zahtevah enotni. Če pa to ni bilo možno, smo morali o svojih obiskih in dogovorih v družini takoj seznaniti drugo organizacijo.

Prisotnost v projektu je od nas zahtevala veliko dela, obiskov, dogovarjanj in sklepanja kompromisov. V projekt so bile vključene pretežno družine z omejitvijo na določenih področjih. Zato je bilo naše delo z njimi težko, zahtevno in večkrat neučinkovito.

Nekaterim družinam bi se dalo pomagati, če bi projekt trajal dlje časa in bil ustrezno financiran, saj mnoge družine potrebujejo ogromno spremljanja. Treba bi bilo tudi bolj usklajeno in dosledno sodelovati s CSD-jem ter imeti na voljo funkcionalno opremljena stanovanja v bližnji okolici, kjer so družine že do sedaj živele.

celje

ČAS TUDI ZA SEBE

Barbara Godler

Romanje sodelavcev župnijskih Karitas

Počitnice so čas za počitek v naravi, za kvalitetno preživet čas z ljudmi, ki so nam blizu in s tistimi, ki jih skozi leto sicer težje obiščemo. Romanje sodelavcev župnijskih Karitas nas je poneslo po poti od Teharij, do

Vojnika in na koncu do Frankolovega. Zadovoljstvo in hvaležnost sodelavcev sta bila pika na i skrivnostni romarski poti.

Kratek oddih ustvarjalne skupine za starejše

Kratek oddih, druženje, smeh, razbremenilen pogovor in veselje... vse te vrline so nas peljale skozi naše druženje, ki so bo ponovno nadaljevalo v jeseni. Nekaj na-

svetov vsem nam, ki smo še mladi in vsem tistim, ki so že starejši, a še vedno mladi v svojem srcu.

- **Spoštujemo stare ljudi, bodimo do njih obzirni in prinašajmo jim mir!**
- **Spoštujemo gube, ki jih je čas vgrebel v njihova lica in v njihove duše!**
- **Ne posmehujmo se njihovemu slabemu spominu; priznavajmo rajši modrost njihovih sodb!**

koper

PRAZNOVANJE ZAKONSKIH JUBILANTOV V ŽUPNIJI KRKAVČE

Pavla Brec

Člani Župnijskega pastoralnega sveta in sodelavci Župnijske karitas Krkavče smo se na svojih srečanjih že nekaj časa ukvarjali s predlogom, da bi pripravili sv. mašo in srečanje zakonskih jubilarntov – in nam je

uspelo. S pomočjo župnika Ivana Gregorca smo iskali podatke v matičnih poročnih knjigah za župnijo Krkavče in bivšo župnijo Koštabona, kjer so vpisani podatki za vseh sedem vasi. A ugotovili smo, da niso vpisani vsi poročni datumi, in smo nekaj podatkov pridobili še po pogovorih s sosedi, znanci, pa tudi preko župnijskega oznanila.

Prisrčna vabila, ki jih je oblikovala Sonja Cergol, smo sodelavke Karitas osebno izročile povabljenim parom in pri tem ugotovile, da so bili vsi presenečeni in povabila zelo veseli. Večina parov se je sv. maše udeležila, nekateri pa so se zaradi bolezni opravičili.

Mašo je v župnijski cerkvi sv. nadangela Mihaela v Krkavčah daroval župnik Ivan Janez Gregorc in v pridigi poudaril, da je zakonska zveza je nekaj svetega. Treba jo je ohranjati živo in je ne zavreči, kot se v današnjem času vse odsluženo zavrže. V uvodnem pozdravu je Pavla Brec podala nekaj misli iz Nepopolnih rim Gregorja Čušina in dodala še: »V vaših družinah je bilo veliko ran in prask, klancev in strmin, a ste prav vi jublanti dokaz, da je mogoče premagati marsikaj in vztrajati skupaj. Želimo, da bi bili vzor tudi mladim parom, ki ne zberejo poguma, da bi svojo ljubezen kronali pred oltarjem in v svojo zvezo povabili Jezusa. Povabim vas, da pri tej sv. maši odpremo svoja srca, se zahvalimo za vse dobro v preteklih letih in prosimo za blagoslov za naprej.«

Po sv. maši smo se družili na ploščadi pred cerkvi-jo ob slaščicah in prigrizkih ter pijači, kar so prispevali jublanti in sodelavke Karitas ter drugi. Sončno dopoldne, prijetni pogovori in zadovoljni obrazi so nam potrdili, da smo se prav odločili. Sklenili smo, da bomo s temi praznovanji nadaljevali.

OBETA SE PESTRO POLETJE

Jožica Ličen

Otroci nas potrebujejo: Konec maja so predstavniki OK in DK že sprejeli načrt pomoči šolarjem. V Centrih karitas se delijo zvezki in boni družinam, ki prejemajo hrano in imajo šolarje. Zvezkom, ki so jih zbrali po šolah in vrtcih, smo dodali iz sredstev ŠK še 5.500 zvezkov ter za 21.000 EUR bonov. Seveda

priporočamo, da OK, DK in ŽK pomagajo še iz lastnih virov.

Spremembra cenusa: Na seji Odbora ŠK za materialno pomoč je bil sprejet novi cenaz za pomoč družinam in posameznikom, in sicer 300 EUR na gospodinjstvo in 200 EUR na družinskega člana.

Dom Karitas v Soči bo v letošnjem poletju poleg zunanjih skupin in posameznikov gostil sto otrok in mladostnikov iz programa Popoldan na Cesti in iz Istrske OK ter sodelavce Karitas in skupine starejših ter socialno ogrožene družine.

Delovni tabor Streha nad glavo v Banjaluki, ki je načrtovan s Škofijsko gimnazijo iz Vipave, bo pomagal pri ureditvi doma očetu, materi in njunim devetim malim otrokom. Poleg tega so dijakinje za te in otroke iz preteklih akcij pripravile delavnice.

Razstava Umetniki za Karitas bo čez poletje postavljena na Sveti Gori nad Novo Gorico in v Katoliškem domu Sodalitas v Tinjah na Koroškem.

V juniju pa je bila tudi letos razstava v Mestni knjižnici v Murski Soboti. Karmen Smodiš in Škofijska karitas Murska Sobota, hvala za pomoč.

Ijubljana

ROMANJE KARITAS 2019

Sodelavci Župnijske karitas Vrhnika smo v sredo, 29. 5. 2019, odšli na romanje in duhovno obnovo v Bohinjski kot. Potovanje z avtobusom smo začeli z molitvijo veselega dela rožnega venca.

Prva postaja je bila cerkev ob jezeru pod Triglavom, posvečena sv. Janezu Krstniku. Ta bohinjska znamenitost nas je sprejela v vsej svoji lepoti. V cerkvi smo imeli sveto mašo, ki jo je daroval g. Mohor Rihtaršič. V pridigi je izpostavil, da so ljudje tudi nekoč z gradnjo lepih svetišč navzven pokazali svojo vero in pripadnost Bogu.

Nasproti cerkve čez Savo Bohinjko stoji spomenik srčnim možem, ki so opravili prvi vzpon na Triglav. Da je v takratnih pogojih uspel tak vzpon, je bila res

potrebna srčnost. Srčnost pa danes izkazujejo tudi sodelavci Karitas, ki svoj prosti čas namenjajo za pomoč potrebnim. Ni vedno lahko in velikokrat morajo pri delu zagristi v ovire. Za nabiranje novih moči pripomore tudi tako prijetno romanje.

Naslednja postaja je bila Srednja vas v Bohinju. Najprej smo obiskali Dom sv. Martina za starejše občane, ki nam ga je razkazal njegov direktor. Manjši dom nudi prijetno in domače bivanje varovancev. Domačnost mu dajeta že krušna peč pri vhodu in kapela v nadstropju, zanimivost pa je spominska soba oskrbovanke Angele Hojnik.

Kako se izdeluje Bohinjski sir, smo izvedeli in videli v sami sirarni. Nekdanja sirarna je bila že v stečaju tako kot naša vrhniška, toda vizija in bohinjska trma družine Cvetek je ohranila dolgoletno tradicijo izdelave sira in lukenj v njem.

Celodnevno romanje seveda ne more biti brez ustreznega okrepčila, ki smo ga bili deležni v vaški gostilni. Dan smo, kot se spodobi, zaključili v kapeli Boga Očeta, Stvarnika nebes in zemlje, v župnišču.

Med romanjem nas je blagoslovljal rahel dež izpod neba, kar pa v Bohinju ni nobena posebnost. Posebnost pa je bilo spremstvo, ki smo ga bili deležni. V Bohinju nas je sprejel in nam bil ves čas iskrov in zanimiv vodnik župnik v Srednji vasi g. Martin Golob, ki se ga še dobro spomnimo kot našega kaplana. Del poti je bil z nami tudi direktor Škofijske Karitas g. Marko Čižman. Bogu hvala za tako doživetje.

DAN SLUŽENJA NA VRHNIKI

V nedeljo, 2. junija 2019, je bil v župnijski cerkvi sv. Pavla na Vrhniki dan služenja, ki ga je organizirala Župnijska karitas. Dan služenja je bil tako kot vsako leto namenjen ostarelim, bolnim in invalidnim osebam. Razdeljen je bil na dva dela, in sicer na sveto mašo in druženje po njej.

V uvodnem nagovoru k sveti maši, ki jo je daroval župnik g. Mohor Rihtaršič, nam je ga. Simona iz doma upokojencev povedala zgodbo o človeku, ki je padel v vodnjak. Mimo so prišli različni ljudje, politiki in znanstveniki ter razglabljali in pametovali, kako bi ga rešili, njega pa pustili v vodnjaku. Nazadnje je prišel mimo Jezus in ga rešil. Podobno danes ljudje v različnih službah in dejavnostih razmišljajo, kaj in kako bi delali, da ne bi nič naredili. Posebej se to pojavlja pri reševanju problemov starejših, bolnih in onemoglih. Bog pa je konkreten in po svojem Duhu spodbuja posameznike, da iz ljubezni do bližnjega skrbijo zanje in blažijo njihove težave ob bolezni, starosti in osamljenosti. Med temi so tudi sodelavci Karitas, ki delujejo v dobrotelčnosti.

V evangeliju Jezus naroča, naj bomo eno, kakor sta on in oče eno. Kar je veljalo nekoč za apostole, velja tudi danes za nas. G. župnik je v pridigi poudaril, da so tudi bolni in ostareli v edinosti z župnijo. Potrebna je pozornost do vseh, ki so na obrobju družbe. Jezus jim

prinaša luč upanja, da kljub trpljenju in osamljenosti ne bi obupali, ampak bi šli naprej v življenje. Obrazložil je pomen bolniškega maziljenja, pri katerem se Jezus sreča s trpečim in mu pomaga nositi križ bolezni, osamljenosti in osamljenosti. Bolniško maziljenje je prejel vsak, ki je to želel. Podelila sta ga g. župnik in duhovni pomočnik.

Tajnica Župnijske karitas ga. Marica se je zahvalila vsem, ki so sodelovali ob dnevu služenja, in sicer: zaposlenim v domu upokojencev, prostovoljcem, skupini drobnih radosti, skavtom, pevcem in dobrim gospodinjam, ki so napekle dobrote. Mašo je s petjem obogatil cerkveni mešani pevski zbor sv. Pavla. Med mašo je zapel tudi invalidski pevski zbor Vrhnika, ki je s svojim petjem popestril tudi druženje, ki je sledilo po maši.

Po dolgem deževju je na ta lepi dogodek posijalo tudi toplo poletno sonce.

VZEMI SVOJ KRIŽ IN HODI ZA MENOJ

Bojana Bajec

2. junija je bilo v župnijski cerkvi sv. Martina v Notranjih Goricah tradicionalno, že 4. srečanje ostarelih, bolnih in onemoglih, ki ga organizira Župnijska karitas. Prva nedelja v juniju je zelo primerna za srečanje, saj je ta mesec posvečen češčenju Srca Jezusovega in Marijinega, zato je prav, da to Božjo ljubezen delimo s tistimi, ki so onemogli, večkrat duhovno vezani na svoj dom in brez svojih sovrstnikov.

Mašo smo pričeli z mislijo Antona Trstenjaka: »Napačno govorijo, ko pravijo, da je starost konec življenja. *Ne! Starost je dopolnilo življenja, je njegova dopolnitev.*«

V pridigi je msgr. Jože Kastelic, ki je kot vsako leto daroval sveto mašo, kjer se je podeljevalo tudi bolniško maziljenje, govoril o tem, da imamo v življenju vsak svoj križ, ki ga je treba pogumno sprejeti in nosi-

ti. Zelo pomembno pa je druženje in sodelovanje, kajti tako nam je lažje. Povedal je priliko o treh sinovih, ki so očetu na smrtni postelji prinesli vsak svojo leskovo palico. Oče je vse tri palice zvezal in jim naročil, naj držijo skupaj, sodelujejo, kajti tako jih nihče ne bo mogel zlomiti. Če bodo delovali vsak zase, pa jih bo lahko zlomiti, kot lahko zlomiš eno leskovo palico, šopa pa ne.

Mašo je tako kot vsako leto s svojim petjem sooblikoval otroški pevski zborček, ki raste skupaj z našimi srečanji in jih zelo popestri.

Po maši smo druženje nadaljevali pred cerkvijo s prijetnim klepetom in pesmijo. Mize, ki so nam jih posodili domači gasilci, so se šibile pod dobrotami, ki so jih napekle naše pridne gospodinje. Ob koncu smo vsi družno ugotovili, da nas takšna srečanja bogatijo, da ni pomembno število ljudi, ki se jih udeležijo, ampak smo pomembni mi, ki pridemo – vsak je kot kamenček, ki nekaj doda v čudovit mozaik naših srečanj.

SREBRNA DIAGONALA SLOVENIJE

Alenka Petek

Radio Ognjišče je na dobrodelen način praznoval 25. obletnico začetka oddajanja. Tričlanska ekipa sodelavcev radia se je odločila obletnico praznovati s kolesarjenjem po diagonali Slovenije. 5. 6. 2019 so prevozili več kot 350 kilometrov od Hodoša do Kopra. Kolesarjenje je imelo za cilj zbiranje sredstev za družino v stiski preko programa ZAupanje. Konkretno je Škofijska karitas Ljubljana predlagala petčlansko družino, v kateri je najstarejši otrok invalid.

Ideja, da bi na simboličen način povezali vso Slovenijo s kolesarsko diagonalo, je vzniknila ob pripravah na radijski jubilej. 25 let radia Ognjišče, ki s svojim oddajanjem pokriva vso državo, smo želeli obeležiti aktivno, hkrati pa dodati še dobrodelno noto. Osebnost se mi namreč takšno praznovanje zdi najlepše. S po-

močjo Škofijske karitas Ljubljana smo našli družino, ki je zbirala sredstva za nakup rabljenega avtomobila, s katerim bi se lahko skupaj z invalidnim Sašem kam odpeljali.

Poleg Slovenije po diagonali nam je 5. junija na poti od Hodoša do Kopra (kjer se je prav na ta dan leta 1994 prvič zaslíšal program radia Ognjišče) uspelo povezati tudi srca poslušalcev in darovalcev. Prevoziti 350 km s kolesom v enem samem dnevu je svojevrsten podvig, a pravo junaštvo je vse kaj drugega. Vsekakor tudi premagovanje nešteti bitk v vsakdanjem življenju, ki sledi odločitvi za to, da se na prvo mesto postavi posebne potrebe drugega. Sašo in njegova družina so pravi borci.

Hvala vsem, ki ste odprli svoja srca in zbrali 26.280 €. Skupaj smo napisali čudovito srebrno zgodbo diagonale.

Blaž Lesnik

Družina 14-letnega Saša se je že nekaj časa se trudila zbrati dovolj sredstev za nakup vozila, ki bi bilo primerno za prevoz invalidov, hkrati pa bi se z njim brez večjih težav lahko vozila cela družina. Njihov najstarejši sin Sašo je pri dveh mesecih starosti zbolel za meningitisom. Zaradi bolezni je popolnoma odvisen od pomoči ostalih članov družine. Sašo ima še mlajšega brata in sestro, ki sta nanj zelo navezana. Zelo ga imata rada in sta njegova zaveznika ter najboljša prijatelja.

To jim je skupaj z Radiem Ognjišče in darovi dobrih – poslušalcev Radia Ognjišče tudi uspelo. Pomoč so obljubili tudi v Centru mobilnosti Špan, ki bodo vozilo opremili z novimi pnevmatikami, ter podjetju Suma Projekt, d. o. o., kjer so ponudili brezplačno predelavo avtomobila.

Zelo smo hvaležni vsem, ki so kolesarili na Srebrni diagonali, in vsem tistim, ki so darovali za nakup vozila. Zbrana vsota je razveselila tako družino kot kolesarje in poplačala ves trud in napor.

Najprej bi se lepo zahvalili Vam, ga. Alenka, da ste se ob takšni priložnosti spomnili na nas, in Karitas, ki nam je omogočila, da lahko zbiramo sredstva za nakup avtomobila. Zahvala tudi Radiu Ognjišče in pobudnikom akcije ter vsem, ki so darovali. Še posebej pa se moramo zahvaliti g. Blažu Lesniku, ki je bil krovni vodja vsega projekta.

V novem avtu bomo Saša lahko zapeljali v avtomobil in ga priklenili z vozičkom in varnostnimi pasovi bližje družinskim članom. Prav tako, če bo med vožnjo kaj narobe (npr. epileptični napad), ne bo treba plezati čez sedeže, kot se je dogajalo do sedaj. Sašo ne bo več založen s potovalnimi torbami, kadar se bomo odpravili na izlet ali počitnice. Ker smo razpeti med Štajersko in Primorsko, bodo vsi obiski starih staršev mnogo udobnejši.

Dani, Sašev oče

maribor

KAKO SMO V DOMU LENART ČAKALI POLETJE

Polona Šporin

Na izlet po Slovenskih goricah

Stanovalci Doma sv. Lenarta se s spremljevalci radi odpravijo na izlet, vendar ne predaleč. Letos smo odpravili kar v bližnjo okolico, po lepih Slovenskih goricah, med griče, posejane z vinsko trto, k reki Muri, ki slovi po številnih vijugah, rečnih rokavih in prodiščih. Deževen majski torek je bil drugačen od ostalih dni, ki jih preživimo skupaj – bil je lep in prijeten.

Najprej smo se ustavili v Methansovi hiši, kjer smo si ogledali etnološko zbirko in umetniško galerijo. Videli so lončeno posodo in veliko starih slik, zbirko lesnega orodja in posode, razna umetniška dela – likovna in kiparska, veliko lončeno peč, okvire za fotografije, pohištvo in sef za hrambo vrednostnih stvari. Prijazen in zgovoren gospodar Leopold nam je povedal nekaj zgodb znamenitih ljudi, ki so v preteklosti zaznamovali življenje v teh krajih. V hiši so poleg likovnih umetnikov gostovali tudi številni literati. Z ženo sta nas tudi pogostila z domačim kruhom, zaseko in vinom. Pot smo nadaljevali do broda na Muri in se po malce razburkani reki prepeljali v na drugo stran – v Avstrijo. Po vrnitvi z broda se je prileгла kava v lični brunarici ob reki in sproščen klepet. Naša naslednja izletniška postaja je bila cerkev Marije Snežne. Naš stanovalec in tamkajšnji župnik g. Franček nas je presenetil in

nam, ko smo vstopali v cerkev, zaigral na orgle, nato pa predstavil zgodovino cerkve in lepote kraja, predvsem pa številne razglede, ki pa jih zaradi megle nismo bili v celoti deležni.

Prijetno druženje smo zaključili s kosilom v bližnjem gostišču. Polni vtisov smo se v močnem nalu peljali nazaj proti Lenartu. Dež nam ni pokvaril vzdušja, kajti ko smo potrebovali, je bilo ravno pravi čas. V Domu sv. Lenarta verjamemo, da se vztrajnost poplača ter da za dežjem vedno posije sonce.

Zaključno srečanje z učenci OŠ

Pred poletjem se za čas počitnic poslovimo od učencev in učiteljice, ki nas obiskujejo enkrat tedensko in z nami igrajo družabne igre. Zadnje srečanje je bilo nekoliko drugačno. Stanovalci in učenci, ki so se redno udeleževali srečanj, so prejeli zahvale. Ob koncu smo se posladkali še z lučkami.

Sprehod ob svetovnem dnevu gibanja

Vsako leto v Domu sv. Lenarta ob dnevu gibanja organiziramo sprehod skozi naše mesto, za kar že vsa leta skrbi fizioterapevtka Ksenija Komperšak. Letos smo skoraj ves mesec čakali na ugodnejše vreme. V torek, 4. junija, nam je ustreglo s sončnimi žarki. Na sprehod smo tudi letos popeljali tiste stanovalce, ki za svoje gibanje potrebujejo invalidski voziček oz. potrebujejo za pomoč pri hoji kakšen drug medicinsko-tehnični pripomoček.

Sprehodili smo se po nam že znani in priljubljeni poti – po Jurovski cesti, skozi gozd in nato ob glavni cesti, od koder smo zavili na Cmureško ulico. Ustavili smo se v mestnem parku dr. Jožeta Pučnika, kjer so nas že čakali stanovalci, ki so se v spremstvu podali na krajšo pot. Vsi skupaj, na pot nas je odšlo več kot 50, smo se nekaj časa zadržali v parku, se posladkali

s kornetom in poklepetali. Sonce, senca, prijatelji, klepet ... Dobro nam je delo. Ob vrnitvi nas je na terasi Doma čakala pogostitev – kava, keksi in prve letošnje češnje.

Stanovalci in zaposleni smo preživeli še lep skupen dan, ko smo več časa lahko namenili drug drugemu in drug za drugega, saj nam ga ob običajnem dnevnem ritmu kronično zmanjkuje.

18

ODMEVI IZ VDC ČEBELA

Vera Dolšak

Letovanje v Izoli

Na letošnje letovanje varovancev, staršev in skrbnikov smo se konec meseca maja odpravili v Izolo. Staro ribiško mesto nas je kljub dežju, ki je bil tokrat naš vsakodnevni spremljevalec, navdušilo. Sprehodi ob morju in ozkih uličicah, ki so značilne za obmorska mesteca, so iz nas izvabljal domišljijo in zgodbe, ki so se nam vtisnile v spomin. Na letovanju sta nas s svojim obiskom počastila tudi direktor Andrej Štesl in predsednik Nadškofijske karitas Branko Maček, ki je tudi daroval sv. mašo v izolski cerkvi sv. Mavra.

Druženje z Miranom Rudanom

Za nami so turobni deževni dnevi, in prvi topli sončni žarki so dali upanje, da je poletje končno pred vrati. Tudi v VDC Čebela se ga zelo veselimo in ga pozdravljamo. Veselimo se sprehodov v naravo, veseli smo obiskov in druženj pri nas doma. Posebej veseli smo, kadar se našemu povabilu odzovejo znani glasbeniki.

S svojim obiskom nas je razveselil pevec in član znane slovenske glasbene zasedbe Pop Design Miran Rudan. Skupaj z njim in učenci iz OŠ v Parku smo plesali in prepevali znane hite Pop Designa in veselo druženje zaključili s prijetnim klepetom ob dopoldanski kavici.

UČNA POMOČ NA NADŠKOFIJSKI KARITAS MARIBOR

Urška Mumelj

V okviru programa učne pomoči, ki smo ga na Nadškofijski karitas Maribor pričeli izvajati letos februarja, smo organizirali izobraževanje za prostovoljce, ki nudijo učno pomoč. K sodelovanju smo kot predavatelja povabili specialnega pedagoga g. Marka Juhanta, ki ima bogate izkušnje pri delu z otroki in mladostniki na področju vzgoje, motenj vedenja in osebnosti pri delu. Učna pomoč kot samostojen program je v prvi vrsti namenjena osnovnošolskim in srednješolskim otrokom, ki imajo učne težave in različne primanjkljaje.

V program pomoči so vključeni otroci in mladostniki z učnimi težavami iz družin, s katerimi se preko Nadškofijske karitas Maribor srečujemo in so že vključene v katerega od naših programov.

Predavatelj Marko Juhant nam je z jasno mislijo in besedami spregovoril o svojih dolgoletnih izkušnjah ter nam podal veliko novih idej in odprtih vprašanj, vrednih premisleka. Poudaril je, da je vredno vlagati v odnos, ki se skozi proces razvije v prijateljstvo in zaupanje, ki je podlaga za dosego uspeha.

SREČANJE BOTROV IN PODPORNIKOV PROGRAMA BOTRSTVO TER DOBROTNIKOV NŠKM

Darko Bračun

V soboto, 1. 6. 2019 so se na Nadškofijski karitas Maribor (NŠKM) srečali tisti, ki še na poseben način, nekateri že od leta 1993, spremljajo in želijo pomagati otrokom v stiski in z mesečnim namenskim darom

preko NŠKM pomagajo v program pomoči Botrstvo vključenim otrokom iz socialno ogroženih družin.

Tokratno že 23. srečanje se je odvijalo prav na sedežu NŠKM, Strossmayerjeva 15, najprej v hišni kapeli. Zahvalno sv. mašo je daroval predsednik Branko Maček ki se je v sveti daritvi spolnil vseh botrov, podpornikov programa Botrstva pa tudi drugih dobrotnikov Karitas, živih in pokojnih. Še posebej je izpostavil zgled solidarnosti in življenja po evangeliju. Opozoril je, da je pomoč tudi danes, po tolikih letih še kako dobrodošla in prinaša novo upanje po ljubeči skrbi in daru mnogih dobrotnikov.

Srečanje so nadaljevali v prijetnem klepetu ter predstavitvi dela in programov NŠKM, ki jih izvaja na Strossmayerjevi. Tako so si ogledali sprejemno informacijsko ter svetovalno pisarno, Ljudsko kuhinjo Betlehem, prostore 'Donirane hrane' – Bartimajeva izba, Ambulanto za osebe brez obveznega zdravstvenega zavarovanja, ter spregovorili o stiskah in težavah v katerih se danes mnogi ljudje obračajo in prosijo za pomoč na NŠKM.

Srečanje so sklenili polni vtisov in medsebojno povezanostjo ter zahvalo dragim botrom ter podpornikom programa Botrstvo, pa tudi mnogim darovalcem, ki s svojim darom, molitvijo in konkretnim delom v mreži Karitas lajšajo prenekatero stisko in prinašajo novo upanje.

OBISK EU KOMISIJE IN MDDSZEM NA NŠKM

Darko Bračun

V okviru dejavnosti razdeljevanja hrane iz sklada za evropsko pomoč najbolj ogroženim (FEAD) smo v sredo, 5.6.2019 gostili in sprejeli na Nadškofijski karitas Maribor predstavnike EU komisije ter Ministrstva za delo, družino, socialno in enake možnosti. Predstavili smo delo in pomoč mreže Karitas na področju mariborske nadškofije, sistem dela, logistiko ter programe pomoči najbolj ogroženim med nami. Izpostavili smo kako pomembna je pomoč v hrani tudi danes na našem širšem področju, hkrati pa tudi opozorili na

mnoge logistične ter predvsem administrativne zahteve projekta, ki zahtevajo prepotrebna finančna sredstva in angažiranje prostovoljcev. Prav tako smo poudarili opažanja, da je kljub neznatno zaznanemu upadu število prejemnikov pomoči preko ukrepa EU-hrana, vedno več tistih, ki potrebujejo večkratno spremljano pomoč ter zaradi zdravstvenih ali težav v duševnem zdravju narekujejo dodatno usposobljenost sodelavcev in prostovoljcev v celotni naši mreži Karitas.

'Hvala za čas, prijaznost in angažiranost ne samo pri izvedbi ogleda, temveč predvsem pri nujenju pomoči tistim, ki so je najbolj potrebni.' so besede zahvale skrbnice pogodbe na MDDSZEM vsem vam dragi sodelavci in prostovoljci v mreži Karitas, ki iz dneva v dan ne zgolj tehnično pravilno in dobro izvajate ukrep 'EU-hrana' temveč darujete največ kar je možno z ljubeznijo ter posebno skrbjo za njih, ki še kako danes potrebujejo sočloveka in konkretno pomoč v svoji stiski oz. težavi.

19

USPOSABLJANJE NA DELOVNEM MESTU ZA OSEBE Z MEDNARODNO ZAŠČITO

Duško Krbanjević

Zavod za zaposlovanje Republike Slovenije je 7. 2. 2017 objavil javno povabilo k usposabljanju na delovnem mestu za osebe z mednarodno zaščito. Program je namenjen osebam, ki so že pridobile status begunca ali status subsidiarne zaščite ter so trenutno brezposelne in aktivno iščejo zaposlitev, njegov namen pa je tej ciljni skupini omogočiti prvi stik s sistemom dela in zaposlitvijo v Sloveniji. Zasnovan je kot neke vrste mešanica med zaposlitvijo in izobraževanjem, poleg tega pa se načrt usposabljanja vselej sestavi individualno, da bi lahko dosegli karseda dobre učinke tako za udeleženca kot tudi za delodajalca. Na eni strani program udeležencu nudi aktivnejšo vključitev na trg

dela, socialno vključevanje, učenje jezika in spoznavanje delovnih procesov ter dinamike dela v Sloveniji. Na drugi strani delodajalcu nudi, da brezposelnega spozna v konkretni delovni situaciji in ga usposobi za predvideno delovno mesto v skladu s programom. Usposabljanje traja 6 mesecev, praviloma za polni delovni čas, udeležencu pa je dodeljen mentor, ki ga spremlja ves čas trajanja. Zavod delodajalcu povrne upravičene stroške, udeležencem pa izplača dodatek za aktivnost in stroške za prevoz.

Nadškofijska karitas Maribor se je v začetku leta 2019 odločila kot družbeno odgovoren deležnik v lokalnem okolju pristopiti k javnemu povabilu. Na ta način smo želeli poleg vseh ostalih ciljnih skupin, ki jim nudimo pomoč, tudi posameznikom z begunskim ozadjem omogočiti socialno vključitev, saj je eno od poslanstev Karitas tudi skrb za odrinjene in marginalizirane. Vrata Karitas so namreč odprta vsakomur, zlasti takrat, kadar so mu povsod drugod zaprta.

V Ljudski kuhinji Betlehem tako od 1. 3. 2019 usposabljanje opravlja 40-letna gospa iz Eritreje, ki je v Sloveniji okrog leto in pol ter ima priznano mednarodno zaščito. Potem ko je opravila 400-urni tečaj slovenščine, se je znašla na Zavodu za zaposlovanje brez poznavanja trga dela in delovne dinamike pri nas. Kljub temu da je vse življenje trdo delala, je vstop na tukajšnji trg dela, tako kot vsem ostalim, velik zalogaj. S programom usposabljanja je dobila možnost, da se na primeren in prijazen način vključi ter pridobi prve izkušnje. Pred začetkom smo bili skeptični, kako bo vključitev potekala, saj nismo vedeli, kakšen bo odziv okolja, ne samo sodelavcev, temveč zlasti uporabnikov, ki obiskujejo ljudsko kuhinjo. Kmalu se je izkazalo, da so bila naša vprašanja in previdnost odveč, saj se je udeleženka že v prvem mesecu izjemno dobro vključila in spletla dobre in lepe odnose tako s sodelavci kot tudi z uporabniki. Sama se po lastnih besedah pri nas počuti odlično, začutila je Karitas in naše poslanstvo. Zelo rada prihaja na delo in v prvi polovici usposabljanja ni bila nikdar odsotna, še zlasti pa smo veseli, da se udeležuje tudi naših dogodkov, ki so izven delovnega časa, veliko pa ji pomenijo tudi tedenske sv. maše. Sami smo s pristopom k razpisu izpolnili svoje poslanstvo, poleg tega pa pridobili zvesto in pridno sodelavko, s katero že iščemo načine za nadaljnje sodelovanje, ko se usposabljanje zaključi. Poleg izpolnitve poslanstva smo izpolnili tudi namen programa, saj smo prepričani, da bo udeleženka po končanem usposabljanju popolnoma opolnomočena za tovrstno delo, ki ga opravlja pri nas, prav tako pa je vidno napredovala pri jeziku, kar ji bo nedvomno koristilo.

Izjava udeleženke:

S programom sem zelo zadovoljna, saj ta ljudi spodbuja k učenju in vključevanju. Vse življenje sem živela izven svoje matične države, zato imam veliko raznovrstnih izkušenj, a je bila ta neprecenljiva za nadaljnje vključevanje v Sloveniji. Srečna bom, če bom lahko še naprej sodelovala s Karitas, z veseljem pa bi iz srca rada prihajala tudi prostovoljno, če druge oblike sodelovanja ne bodo možne.

LETOVANJE STAREJŠIH V PORTOROŽU

Marija Pivec

Vsak dan je lep v svoji danosti. Dnevi, ki smo jih preživeli pod okriljem Karitas, pa so bili nekaj posebnega, bogatega za vse, ki se nas je dotaknila dobrot in prijaznost sodelavcev in prostovoljcev mariborske Karitas, ki so skrbeli za naše dobro počutje.

Velikokrat ne najdemo pravih besed, da bi lahko povedali, kaj čutimo v srcu, za vso skrb, potrpežljivost, nasmehe in dobro voljo, ki nas je bogatila v Sončnem domu Karitas v Portorožu.

G. Darku Bračunu se iskreno zahvaljujemo za vodenje izletov, ogled obale in cerkve, posvečene Rožnovenski Materi Božji, za sveto mašo v tem Božjem hramu, za kopanja v bazenu v hotelu Riviera, za vožnjo z ladjo v Izolo in nazaj v Portorož. V Marezigah smo obiskali Truške, Program Vrtnica – socialna rehabilitacija oseb s težavami zasvojenosti z alkoholom. Od prijaznega laičnega terapevta g. Marjana, ki nam je na kratko orisal delo in življenje v tej skupnosti, smo izvedeli, kako deluje ta organizacija. Kjer je močna volja, je tudi pot, ki z vero in upanjem po strmini išče smisel življenja in ga tudi najde.

Prisrčna hvala našemu vozniku g. Rudiju, ki nas je varno pripeljal na cilj, nas vsak dan prevažal novim doživetjem naproti, skrbel za dobro voljo, pomagal pri

težavah, ki jih prinašajo leta, s potrpežljivostjo in nasmehom lepšal naše dni.

Hvala naši kuharici Ani, ki nas je razvajala z dobro in obilno hrano ter za nas skrbela kot mati. Hvala gospem Olgi, Rezki, Idi ter gospodoma Darku in Rudiju, ki so skrbeli za polne krožnike *ter nam sočutno pomagali* na vsakem koraku.

Boglonaj g. župniku Branku Mačku za obisk, dobro voljo, za darovani sveti maši v kapeli v domu. Hvala za majico z znakom Karitas in skupinsko sliko ob ladji, ki bo vsakega izmed dopustnikov spominjala na nepozabne trenutke.

Hvala vsem vam, s katerimi smo skupaj preživeli čudovite dopustniške dni, si med seboj zaupali svoje težave, skrbi, doživeli veliko smeha in dobre volje ter petja domačih pesmi ob spremljanju zvoka Jakove trobente, za darovane molitve in *še nekaj, česar ne moremo kupiti* z denarjem – *srčno* dobroto. Podarjali smo si jo z nasmehi, lepimi besedami in toplimi objemi.

Naj Karitas ostane naša Luč – ne tista, ki zaslepi pogled, temveč Luč Božjega blagoslova in dobrote, ki jo vsak nosi v sebi. Mi pa bomo to Luč vpletali v svoja srca in srca naših bratov in sester, naj osvetljuje poti našega življenja.

Vsem vam, dobri ljudje, se za bogate dni, polne dobrote in srčnosti, v imenu vseh dopustnikov najlepše zahvaljujem. Iskren boglonaj!

Sočni žarek

*Deževni dan, z žarkom sonca obsijan,
tam, kjer obzorje objema sinje morje,
čudež stvarstva se razkrije,
iz mogočnih krošenj nove melodije,
Karitas lepoto v srca naša vpleta,
v majsko cvetje narava je odeta.*

*Razprostranjena milost Božja vse objame,
zadovoljen nasmeh na lica riše,
nežen morski veter solze sreče briše.
Moč Dobrote se znova in znova rojeva,
v svitu novih juter v nasmehih odseva.*

*Vse minljivo je, pot domov nas vodi.
S hvaležnostjo in zadovoljstvom
prepletajmo naše poti, srčni dobroti
vrata odprimo, bodimo luč v temi.
Še naprej naj vodi in usmerja nas,
po poteh dobrote – naša Karitas.*

Marija Pivec

LETOVANJE UPORABNIKOV ZAVETIŠČA ZA BREZDOMNE SV. MARTIN MARIBOR V PORTOROŽU

Danilo Forstnerič

V prvih dneh junija so v Sončni hiši letovali uporabniki zavetišča za brezdomne sv. Martin iz Maribora. V jutranjih urah smo se z dvema kombijema odpravili na enotedensko letovanje v Portorož. V Sončni hiši smo se družili, pogovarjali in igrali družabne igre. Dnevi so minevali ob sprehodih v bližnjo okolico. Vsem nam je bil zelo zanimiv sprehod do marine v Luciji, kjer smo si ogledali marino in ladje v njej. V Portorožu smo večkrat odšli do plaže, najpogumnejši so tudi zaplavali, drugi pa smo le namočili noge in ugotovili, da je morje še vedno slano, a še premrzlo.

Ker so bili dnevi zelo topli, smo si na obali privoščili tudi sladoled. Ogledali smo si tudi soline v Strunjanu. Tja smo se odpravili peš. Zelo zanimiv del poti nas je vodil skozi 550 metrov dolg tunel Valeta, ki povezuje Portorož in Strunjan. Gre za ostanek stare ozkotirne železnice, ki je med letoma 1902 in 1925 povezovala Trst in Poreč. Danes je to del poti Parenzana – pot zdravja in prijateljstva. Sprehod do Pirana smo izkoristili za ogled akvarija, Tartinijevega trga in cerkve sv. Jurija, kjer se nam je odprl lep pogled na slovensko

morje. Sreda je bila rezervirana za ogled stanovanjske skupnosti v Truškah. Ta je organiziran kot Program Vrtnica. Tukaj izvajajo socialno rehabilitacijo oseb s težavami zaradi zasvojenosti z alkoholom. Tja nas je povabil g. Marjan, ki nam je predstavil delovanje in življenje v tej stanovanjski skupnosti.

Eden izmed vrhuncev letovanja je bila vožnja z ladjico v Izolo. Uživali smo v vožnji, saj je bilo vreme ugodno za plovbo.

Trije zaposleni iz zavetišča, ki smo odšli z njimi, smo vsak dan poskrbeli za lačne želodce in animacijo uporabnikov.

Udeleženci letovanja so svoje občutke in doživetja strnili na pogovoru ob zadnjem kosilu pred odhodom. Povedali so, da so takšna letovanja zanimiva in da bi ostali še kak teden dlje. Ker so veliko doživeli in videli, jim je ta teden prehitro minil.

LETOVANJE STAREJŠIH

Saša Lotrič

Škofijska karitas Murska Sobota je tudi letos omogočila letovanje 23 starejšim. V ponedeljek, 27. maja, nas je vlak ob 7. uri zjutraj iz domačega Prekmurja odpeljal na drug konec Slovenije, proti slovenski obali. Čeprav nas je celo pot spremljal dež, ni pokvaril odličnega vzdušja. Po poti so se tako že stkala nova prijateljstva.

Ko smo prispeli v Sončno hišo, je že omamno dišalo iz velike kuhinje. Naše pridne kuharice so nam pripravile odlično kosilo, ki smo ga po dolgi poti vsi že kar malo čakali. Ko smo se nekoliko

okrepčali, smo se razvrstili po sobah, potem pa smo začeli z našim skupnim programom. Ker je bila pot zelo dolga, smo se po večerni maši v kapeli odpravili na kratek sprehod skozi tunel do Strunjanskih solin. Še dobro, da nam je takrat vreme prizanesclo. Ko smo se zjutraj zbudili, smo vsi zrlji skozi okna z upanjem, da bo vsaj malo posijalo sonce, pa nam žal letos vreme ni bilo naklonjeno. Namen našega letovanja je bil poglobiti in oplemenititi vrednote, kot so spoštovanje, sprejemanje, prilagajanje, se potruditi sprejemati sočloveka takšnega, kakršen je, in se seveda družiti ter poveseliti – za to pa ni pomembno, ali sije sonce ali pada dež.

V torek smo imeli na seznamu kopanje. Čeprav v dežju, smo z veseljem hiteli do hotela, kjer smo imeli omogočeno kopanje v bazenih. Tri ure kopanja so prehitro minile.

Po kosilu smo imeli pričevanje dveh zdravljenih alkoholikov. Z nami sta podelila zanimive življenjske izkušnje. Tu smo izkoristili tudi priložnost, da smo jim predstavili projekt SOPA, Skupaj za odgovoren odnos do pitja alkohola. Razdelili smo brošure, v katerih je veliko informacij o škodljivem pitju alkohola. Sledilo je prosto popoldne, ki ga je vsak izkoristil po želji, po večerji pa smo se vsi skupaj peš odpravili do cerkve v Portorožu. Tamkajšnji župnik nas je lepo sprejel in nam cerkev tudi razkazal.

Dnevi so res hitro leteli, in že je bila sreda. Popoldne smo zopet izkoristili za kopanje v bazenu, večer pa za skupno druženje na veliki terasi. Res je bilo lepo in vedno bolj smo postajali prava velika družina. V četrtek zjutraj smo pred zajtrkom imeli telovadbo, saj je treba poskrbeti tudi za zdravo telo. Tudi Piran smo obiskali. Ker je bil v četrtek, 30. maja, praznik Gospo-

dovega vnebohoda, smo se odpravili k sveti maši v Lucijo. Tako je bilo poskrbljeno tudi za duhovno hrano. Po sveti maši smo se ob obali sprehodili do centra Portoroža in nazaj v našo Sončno hišo. Zvečer smo imeli še nekaj časa za druženje – ta večer smo poimenovali »veseli večer«. Smeh se je razlegal daleč naokrog in res je bilo čutiti pravo sproščeno vzdušje. Ker pa je vsega lepega enkrat konec, je prišel tudi petek. Zjutraj smo spakirali kovčke, pospravili sobe in se po kosilu odpravili na pot. Domov smo odšli polni lepih spominov in novih prijateljev.

Cel teden biti z ljudmi, ki jih prvič vidiš, vsak s svojimi navadami, prepričanji ... Biti član velike družine

ENA ČLOVEŠKA DRUŽINA, EN SKUPNI DOM

Jana Lampe

Caritas Internationalis gradi civilizacijo ljubezni

V času od 23. do 28. maja je v Rimu potekala 21. Generalna skupščina Caritas Internationalis, na kateri se je zbralo 450 predstavnikov Karitas iz 146 držav sveta, med njimi tudi predstavnica Slovenske karitas. Skupščina se je začela s slovesno sveto mašo s papežem Frančiškom, ki je v pridigi spodbudil, da kdor želi prehoditi pot dejavne ljubezni, mora v ponižnosti prisluhniti malim. V ponedeljkovi zasebni avdienci pa je dejal, da mora ljubezen prevzeti celotno naše življenje, da ne bi Cerkev postala humanitarna organizacija, in da se moramo usmeriti na razvoj celotnega človeka in vseh ljudi, da bi sami postali nosilci svojega razvoja.

Glavna tema te skupščine kot tudi vodilo za delo Karitas v naslednjih štirih letih je geslo »Ena človeška družina, en skupni dom«, ki je nastalo po navdihu papeža Frančiška v okrožnici Hvaljen, moj Gospod (Laudato si), in vključuje socialno in okoljsko pravičnost ter ohranjanje človekovega dostojanstva vsake osebe. Predstavniki organizacij Karitas iz Afrike, Azije, Oceanije, Latinske Amerike, Severne Amerike, Evrope ter Severne Afrike in Bližnjega vzhoda so izmenjavali izkušnje in ideje ter skupaj molili, kot ena velika svetovna družina, ki je zelo raznolika, hkrati pa bogata v dejavni ljubezni. Skupaj so iskali nove poti, kako služiti najbolj ranljivim po celem svetu. Ob tem je ključno sodelovanje vseh skupnosti in solidarnost. Poudarek je bil tudi na večjem vključevanju žensk in mladih v delo Karitas.

ne je lahko velika umetnost, sploh za nekoga, ki take velike družine ni nikoli imel. Ena miza, skupna hiša, medsebojna pomoč, potrpežljivost, prilagodljivost, solidarnost, skromnost, enakovredna delitev dela, prijateljstvo, duhovna hrana, ljubezen ...Vse to in še več predstavlja in je predstavljala družina.

Ljudje, ki pridejo v Sončno hišo, pridejo vsak s svojimi težavami, bremeni in skrbmi. Vendar pa vsako leto iz Sončne hiše odidejo nasmejani in polni lepih spominov, kar pomeni, da vsaj za trenutek pozabijo na tegobe, ki jih pestijo. Vsako leto, ko se z vlakom vračamo domov, se ob izstopnih postajah potočijo tudi solze, in to so solze sreče. Lepo je vedeti, videti in čutiti, da je bilo udeležencem na letovanju lepo.

V sklopu generalne skupščine je bil za naslednja štiri leta izvoljen novi generalni tajnik, Aloysius John, Indijec po rodu, ki je do sedaj vodil oddelek za institucionalni razvoj in izgradnjo kapacitet pri Caritas Internationalis. Za predsednika pa je bil ponovno izvoljen filipinski kardinal Luis Antonio Gokim Tagle, ki nas je v svojih razmišljenih spodbujal, kako pomembno je deliti skupno mizo in prisluhniti drug drugemu.

Za Slovensko karitas je udeležba na takšnem dogodku zelo pomembna, saj se lahko sreča z mnogimi predstavniki Karitas po svetu, ki jim pomaga ob humanitarnih nesrečah in pri razvoju (npr. iz Južnega Sudana, Venezuele, Sirije itd.). Ob tem vedno izrazijo veliko hvaležnost Slovincem, ki imate veliko srce za pomoč ob stiskah v tujini. Poleg tega pa dobimo tudi ideje za delo Slovenske karitas, kot na primer, kako bolj aktivno vključevati ljudi v ranljivih situacijah, da so nosilci lastnega razvoja.

Brezje – Festival sočutja in solidarnosti do bolnih, invalidov in starejših

V soboto, 15. junija so k Mariji Pomagaj poromali bolni, invalidi in starejši. Mnogim romarjem iz cele Slovenije so pot olajšali sodelavci župnij in župnijskih Karitas, na Brezjah pa mladi prostovoljci Karitas v Sloveniji, odrasli skavti in predstavniki Malteške pomoči.

QR koda za dostop do
Žarka dobrote na internetni
strani preko sodobnih
spletnih bralnikov.

Moja Slovenska Karitas:
Karitas
- ljubeča skrb Cerkve za ljudi v stiski.
Glas revnih v družbi.
V službi človekovega dostojanstva.

ISSN 1581-5528

9 771581 552004

